Ministers staan stichting te woord over kindermisbruik

ORANJESTAD — Naar aanleiding van de manifestatie op Koningsdag mocht Fundacion Lisette Gomez in het parlement komen spreken met een aantal ministers en twee commissies. Daar hamerde de stichting vooral op meer educatie en aanpassing van wetten.

De commissie Justitiële Aangelegenheden, Integratie en Verzoekschriften was vertegenwoordigd door voorzitter Desirée De Sousa-Croes. Mervin Wyatt-Ras vertegenwoordigde als voorzitter de commissie Sociale Zaken, Gezin, Ouderenzorg en Volksgezondheid. Tevens waren ook de ministers van Justitie, Sociale Zaken, Volksgezondheid en Onderwijs aanwezig.

Taboe doorbreken

Tijdens de manifestatie bood de stichting een lijst met standpunten aan, waarin zij aandacht vroeg voor het niet goed functioneren van de zorgketen bij gevallen van kindermisbruik. Op uitnodiging van het parlement mocht voorzitter Lisette Gomez deze punten toelichten. Zo besprak zij initiatieven voor aanpassing van wetten. Er moet een Ombudsman en Kinderombudsman komen, net als een meldcode, een bureau vertrouwensarts, een register met misbruikers en seksuele voorlichting voor kleuters. Daarnaast wil de stichting dat minimumstraffen worden ingevoerd en dat er meer en beter gecommuniceerd wordt tussen verschillende instanties. Het doel is om het taboe en de stilte rondom (kinder)misbruik te doorbreken.

Protocol meldingen

Gomez gaf aan dat de wetten wel veranderd en aangescherpt zijn in 2003 met hogere straffen en meer bescherming voor slachtoffers. In 2012 werd ook het Wetboek van Strafrecht aangescherpt. “Het is positief dat het parlement ervoor openstaat om ons te horen en met ons wil vergaderen.” Maar dat is niet voldoende. “De afgelopen week hebben wij op een dag vier meldingen ontvangen van misbruik.

Melden is moeilijk. Iemand werd weggestuurd bij het ziekenhuis, maar bureau Sostenemi bleek gesloten. De politie zei: kom maandag maar terug. Dat kan niet, er moet een protocol komen voor meldingen.” Gomez wil een richtlijn voor melders, maar ook voor artsen. “Zodat zij een rapport op kunnen stellen. Ook moet psychologische hulp geregeld worden voor de slachtoffers om het trauma te verwerken. We zien dat het al meer prioriteit krijgt bij de politie, maar instanties moeten echt beter samenwerken.”